

KALĖDINĖ SUEIGA

Skautės sėdi pusračiu. Prieš jas, kitoje pusėje, pusračiu sėdi svečiai. Rato viduryje, kalėdine tema paruoštas papuošimas ir tuščias lopšelis. Visiems susėdus, sueiga pradeda, be jokių pranešimų, skaitiniu:

Adjutantė:

Didžiojoj kryžkelėj žmogus ieškojo kelio,
Ir klausinėjo žemės ir žvaigždžių...
Ir švietė danguje ir švietė jos pirkelėj,
Ir švietė sieloj tūkstančiai žvaigždžių.

Ir žodžių nuo žmogaus gimimo negirdėtų,
Ir nesakytų lig žmogaus mirties,
Ir nerastų didžiausiųjų poetų
Jų tomuos praeities ir dabarties...

Didžiojoj kryžkelėj ir aš, dangau, dairausi
Ir ieškau marių svetimųjų platumoj
Tik vieno gintaro - brangiausio aisčių aukso,
Tik vieno kelio - kur žmogaus namai?
(Bernardas Brazdžionis - Didžiojoj kryžkelėj)

Malda (skaito skautė): Kalėdos.

*Prieš daugel metų tu, Jėzau, gimei prakartėlėj.
Ne kaip karalius, bet kaip piemenėlis.
Buvo šalta naktis, tad gyvuliai tave šildė. Nebuvo gražių,
spalvotų kalėdinių žvakučių, tad žvaigždės apšvietė visą šalį.
Nebuvo radijo, todėl angelai tau giesmes giedojo, o dovanas tau nešė - piemenėliai.
Padėk mums, Jėzau, per skautybę šildyti pasaulį,
skleisti šviesą, tave pradžiuginti giesmėmis ir dovanoti tau tai,
kas mums yra brangiausia - mūsų gražią jaunystę.
(Vilija Nasvytė, 1972 m. - Neringa, Cleveland)*

Adjutantė: "Sužibės mums šiandien šviesa, nes užgims Viešpats ir vadinsis Nuostabusis Dievas, taikos kunigaikštis, būsimąjo amžiaus Tėvas, kurio viešpatavimui nebus galo."

Visiems giedant " Tyli naktis, šventa naktis" , Liepsnelės atneša degančias žvakutes ir pastato jas ant stalelio, prie kalėdinio papuošimo.

Tuntininkė: Skautybės įkūrėjo Lordo Baden-Powellio malda:

Mūsų visų Tėve, dėkingomis širdimis mes ateinam į tave, nudžiuginti daugybės malonių, kurias tu mums suteikei. Mes dėkojame, kad mūsų Sajūdis klesti kaip priimtinas tavo akyse. Už tai mūsų nuolankaus dėkingumo ženklas, norėtume padėti ant tavo altoriaus tą auką, kurią galime sudėti, aukodami save kitiems tarnauti. Mes prašome, kad tavo dieviškojo įkvėpimo paveikti, mes įgytume platesnį akiratį, aiškesnę viziją mums suteiktos progos ir viso to, kas atsiskleidžia prieš mus. Leisk mums išeiti iš čia sustiprinta ištikimybė tęsti mūsų uždavinių kelti žmonijos idealus ir galias, ir per artimesnį pažinimą padėti įgyvendinti tavo laimesnę taikos valdžią bei

Gerą Valią žemėje.

Išklausyk mus, Tėve. Amen.

Kartu su Lordu Baden-Powelliu dėkojame už viziją, kurią mums suteikė skautybė. Bet kad tą viziją regėtume, kad ji ne tik spindėtų bet ir skautiško gyvenimo kelią aiškiai gairėmis nušviestų, mums reikia žmonių, kurie savo tikėjimu, darbu, meile ir auka šią šviesą jaunimo širdyse įžiebia, puoselėja ir išlaiko. Todėl pagrindinius Kalėdų žiburius šį vakarą įžiebia tos tikrosios skautiškos šviesos nešėjos--mūsų tunto vienetų vadovės.

Prieš uždegdama savo žvakę, kuri stovi ant stalelio prie kalėdinio papuošimo, kiekviena vadovė taria žodį. Visas vadovių žvakes uždegus, giesmė: " Mano žemės vardo skambesys" .

Deklamacija (skautė):

Girdžiu aš, rodos, Viešpaties žodžius.
Žingsnius matau Jo baltame kely;
Jaučiu, kad Jis arti, arti tikrai,
O tu sakai -- Jis taip toli...

Ir kalba Jis su kiekviena snaige,
Ir laimina mažytę žolę iš pusnies gilios,
Kai šaltas vėjas klaidžioja lauke,
O sniegas nulenkia šakas pušies žilos...

Ir nesakyk, kad Viešpaties tu žodžių negirdi,
Ir nekalbėk, kad jie -- ne tau:
Kai šlama pušys baltos ir naktis arti --
Žingsnius Jo baltame kely ir tu, ir aš matau...
(Dalia Staniškienė - Viešpaties žingsniai)

Giesmė: Asperges me

Malda (skaito skautė):

*Viešpatie, ar tikrai myli visus žmones?
Kartais atrodo sunku tuo patikėti.*

*Praeitą savaitę buvau sueigoj,
Stebėjau skaites, kurių buvo tiek daug, ir galvojau:*

*Viešpatie, ar tu tikrai myli sesę,
- kuri gal kartais sako netiesą ir nesilaiko savo žodžio?
- sesę, kuri gal net tavimi netiki?
- sesę, kuri myli tik save?
- sesę, kuri yra pikta ir nemandagi?
- sesę, kuri neklauso vadovės?
Ar tu tikrai myli visus žmones, Viešpatie?
Tikiu, kad taip -
nors aš dar nemoku taip mylėti.
Ilona Čiuberkytė, 1972 m. - Neringa, Cleveland)*

Dabar vienetų atstovės atneša ir į lopšelių įdeda savo dovanas. Prieš įdedant dovaną, pasako ką vienetas aukoja. Šiame dovanų atnešime dalyvauja visi sueigoje dalyvaujantys vienetai--nuo liepsnelių iki skautininkių. Po to dovanas atnešti kviečiami svečiai (dovanas jiems iš anksto paruošia tuntininkė).

Tuntininkė: (Kiekvieną svečią atskirai pakviečia ir pasako kokią dovaną neša):

- Mūsų tėvų darbą ir meilę - Tėvų komiteto pirmininkas...

(Uždega didžiąją žvakę prie kalėdinio papuošimo)

- Lietuvos laukų kryžių - Tunto dvasios vadas...

- Lietuvos kančios kelią, Sibiro maldaknygę - Mūsų visų senelių ir močiucių vardu...

- Lietuvišką trispalvę (**mažą vėliavėlę**) -Ateitininkų organizacijos atstovas...

- Mus vienybėn jungiančią lietuvišką juostą -

(Kurios nors kitos sueigon pakviestos ir dalyvaujančios organizacijos atstovas...)

- Lietuvos žemę - (**Vietovės LB apylinkės pirmininkas...**)

Dovanas atnešus, giesmė: Lietuva brangi

Tuntininkė:

Šį ramų, šventą vakarą, šeimon susirinkę pasveikinti ateinantį Kalėdų Kristų, dalinkimės plotkelėmis, dalinkimės meile, taika ir gera valia.

Atnešamos sulaužytos plotkelės ir visi dalinasi.

Pasidalinus, malda:

*Viešpatie Kristau, užgimęs žemei džiaugsmu, atėjęs visiems laikams išganyme!
Prašome tave, laimink mus visus: didžius ir mažus, sveikuosius ir ligonius, liūdinčius ir besidžiaugiančius, laimink čia susirinkusius ir ypač laimink tuos, kurie neranda vietos plačioje žemėje. Būk jų ir mūsų viltis, būk jų ir mūsų džiaugsmas, priebėga ir ramybė!
Ypač susirinkusiųjų būk Vienybės Dievas, kad visur ir visada jaustumės ir pasiliktume viena per tave ir su tavim. Amen. (Kun. Stasys Yla)*

Dvasios vado žodis

(Jeigu vienetas neturi dvasios vado, pasinaudokite šiame numeryje spausdinamomis kun. Algimanto Žilinsko ir kun. Gedimino Kijausko SJ mintimis) Ši sueigos dalis baigiama giesme "Angelų giesmė".

Seka pasivaišinimas ir pabuvojimas.

*****

KALĖDŲ LAUKIANT

**" Tauta, kuri vaikščiojo tamsybėje, išvydo didelę šviesą" .
(Ješ, 9, 2)**

Neseniai šventėme Padėkos šventę ir štai ruošiamės Kalėdoms. Miesto didžiulės krautuvės jau seniai papuoštos vilioja pirkėjus. Tradiciniai Kalėdų vaizdai mums visiems žinomi: šviesa ir spalvos, garsai ir giesmės, draugai ir šeima, davimas ir gavimas, saugumas ir šiluma, meilė ir ramybė ir džiaugsmas. Išvardinti vaizdai yra sezoniniai bei laikini. Nežiūrint kaip mes ir besistengtume išlaikyti per visus metus jausmus, kuriuos jie iššaukia, mums nepasiseka. Tačiau mūsų vidinis pastovumo troškimas švenčių metu padeda mums susisiekti su Kalėdų linksma žinia. Nes Dievo Šviesa iš tikrųjų nugalėjo tamsumą. Todėl turime džiaugsmo ir vilties per visus metus. Kalėdų Šviesa - "*Emanuelis, Dievas su mumis*", pasiekia vargšus ir vienišus, kalinius ir ligonius, primindamas mums, kad mes esame spinduliai Jo meilės ir rūpesčio visiems visur. Kalėdos reiškia daugiau negu data kalendoriuje. Kalėdos yra dvasinė kelionė - nuo iš tamsumos į šviesą, iš chaoso į ramybę, iš ligos į sveikatą, iš mirties į gyvenimą, iš liūdesio į prisiminimą, iš atsiskyrimo į meilės vienybę.

Laukdami Kalėdų, nepersistenkime švenčių ruoša. Mums nereikia sukurti pasakišką bei tobuliausią iškilmių puotą. Kalėdos skelbia Dievo tapimą žmogumi, o ne žmonių tapimą dievais. Neįsivaizduokime šventės, kuri būtų be susidūrimų, be problemų ir be galimybių. Kalėdos turi bendro su Dievu, kuris priima žmogaus gyvybę--su visais trūkumais, klaidomis, skausmais ir kovomis.

Vienas iš mano maloniausių bei prasmingiausių Švenčių prisiminimų yra Skautiškos Kūčios, kurios suburia skautus nuo jauniausio iki seniausio. Skautai ir skautės su vadovais, tėveliais bei rėmėjais sėdi prie kuklių stalų ir, po maldos, visi valgo suneštą ir daugelio rankų pagamintą tradicinį Kūčių valgį. Kada mes per ateinančias Kūčias prieš valgant vėl laušime plotkeles, palinkėdami vienas kitam linksmų ir palaimintų Švenčių, pagalvokime: Ar žinome vienišus asmenis mūsų tarpe, ligonius ligoninėje, senelius be giminių namuose bei prieglaudose, visus, kurie dėl įvairių priežasčių neturės progos patirti lietuviško Kūčių stalo? Ar planuojame juos aplankyti su vaišėmis bei dovanomis? Vienišieji trokšta mūsų meilės. Kai kuriems Kalėdos yra vienišiausia bei liūdniausia diena metuose.

Jeigu kas nors mūsų skautiškoje šeimoj ligonis, šios Kalėdos gali skirtis nuo praėjusių metų. Iš tikrųjų pilnai gyventi kartais reiškia kentėti skausmą ir patirti vienybės ryšį su visais, kurie taip pat pažeisti. Nepamirškime, kad Dievo laike, praeities džiaugsmas ir nuostabumas yra gyvas ir dabartyje. Džiaugsmas kartą patirtas yra mūsų visada. Kalėdų laikotarpyje turime progą paliesti rankas bei širdis.

Kalėdose Dievas teigiamai patvirtina žmogų. Tad ruošdamiesi Šventėms, gerbkime mūsų šventą žmogiškumą, visada patirdami gyvenimą giliai ir prasmingai. Kristuje mes visi Dievo Šviesos vaikai.

Budėkime!

s. kun. Algimantas Žilinskas

Evangelikų skautų ir skaučių dvasios vadas